

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/54/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121533220
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6121533220.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedu senátu JUDr. Jany Vargovej (sudkyne spravodajkyne) a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jozefa Šuleka, v spore žalobcu: mBank SPÓLKA AKCYJNA, Prosta 18, 008 50 Varšava, Poľská republika, IČ: 001254524, konajúci na území SR prostredníctvom mBank S.A., pobočka zahraničnej banky, Pribinova 10, 811 09 Bratislava, IČO: 36 819 638, zastúpený: MCGA legal, s.r.o., Partizánka 2, 811 03 Bratislava – Staré Mesto, IČO: 36 715 662, proti žalovanej: A. B. C., nar. X.X.XXXX, D. XXX/X, XXX XX E., o zaplatenie 2.392,25 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. CA-4Csp/15/2022-167 zo dňa 22.8.2023, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol, žalovanej náhradu trov konania nepriznal, konštatujúc, že žalobca neunesol v konaní povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť. Žaloba žalobcu bola nekonkrétna, všeobecná a nepreskúmateľná ani zo strany súdu ani zo strany žalovanej spotrebiteľky. K skutkovým tvrdeniam obsiahnutým v žalobe nebolo možné vykonávať dôkazy.

2. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca v žalobe zo dňa 22.4.2022 uviedol ako veriteľ proti žalovanej ako spotrebiteľke k nároku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere len strohé údaje. Konštatoval v nej len výšku bezúčelového úveru uvedenej v zmluve 3.010,- Eur, počet mesačných splátok 84 vo výške 49,81 Eur k 17-temu dňu každého mesiaca. Ďalej konštatoval, že žalovaná si nespĺnila svoje povinnosti v súlade so zmluvou riadne a včas, avšak v žalobe nekonkretizoval, ktoré konkrétne zmluvné povinnosti, kedy a z akých dôvodov si žalovaná nespĺnila. Žalobca sa obmedzil len na konštatovanie, že žalovaná bola vyzvaná na zaplatenie sumy listom zo dňa 17.8.2019 s tým, že sankciou bude vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, pokiaľ žalovaná dlh nezaplatí. Konštatoval, že žalovaná dlh nezaplatila a žalovaná čerpala 3.010,- Eur. Následne (nie je konkretizované dátumom) došlo k porušeniu zmluvných podmienok, keď žalovaná nezaplatila splátky riadne a včas. Žalobca nekonkretizoval, ktoré splátky nezaplatila, kedy bola ich splatnosť, kedy ich zaplatila, aký bol počet dní omeškania, z akej sumy. Do momentu okamžitej splatnosti ktorú v žalobe dátumovo žalobca konkretizoval, mala nesplatená istina predstavovať sumu 2.380,25 Eur, nesplatené úroky 230,92 Eur, nesplatený zostatok poplatkov 12,- Eur a nesplatené úroky z omeškania. Nie je konkretizované v žalobe, ako dospel žalobca skutkovo a matematicky k sume 2.380,25 Eur, k nesplatenému úroku 230,92 Eur, úroku z omeškania, k nesplateným zostatkom poplatkov vo výške 12,- Eur a z akého dôvodu boli započítané do istiny. Žaloba tak neobsahuje všetky relevantné rozhodujúce skutkové tvrdenia, a to napriek tomu, že žalovanou je spotrebiteľka, ktorá k takejto neurčitej žalobe sa nemôže riadne vyjadriť, riadne si preveriť svoj dlh, čím je odnímané žalovanej ako spotrebiteľke právo riadne konať pred súdom, riadne sa brániť. Podľa § 167 ods. 1, 2,

3 CSP vo vyjadrení k žalobe, v duplike sa môže žalovaná spotrebiteľka brániť len k riadnej žalobe, ktorá má všetky náležitosti v konkrétnej rovine. Opisanie rozhodujúcich skutočností nemôže žalobca nahrádzať odkazom na označené dôkazy. Súd nemohol sám v záujme žalobkyne – veriteľky a namiesto nej a jej právneho zástupcu tvoriť rozhodujúce skutkové tvrdenia.

3. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že uznesením č.k. 4Csp/15/2022-117 zo dňa 12.12.2022 žalobcu súdom vyzval pod sankciou odmietnutia podania podľa § 129 ods. 3 CSP k odstráneniu väd žaloby. Uznesením č.k. 4Csp/15/2022-126 zo dňa 3.2.2023 súd žalobu odmietol. Mal za to, že nespĺňala základné náležitosti žaloby podľa § 132 ods. 1 CSP, bola strohá, nekonkrétna, všeobecná, nepreskúmateľná, nebolo možné na jej základe pokračovať v konaní. Súdu nebolo zrejmé, akými konkrétnymi rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami, akým základom nároku, akým petitom je viazaný čo do rozhodujúcich skutkových tvrdení podľa § 212 ods. 2, § 216 CSP, pričom vada žaloby nebola odstránená ani na pojednávaní po oboznámení sporných a nesporných bodov podľa § 181 ods. 2 CSP, a to napriek tomu, že žalobca ako veriteľ je od počiatku právne zastúpený už treťou substituovanou advokátskou kanceláriou a žalovaná spotrebiteľka ako slabšia strana v spore nie je právne zastúpená. Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 9CoCsp/17/2023-147 zo dňa 20.6.2023 zrušil uznesenie Okresného súdu Čadca č.k. 4Csp/15/2022-126 zo dňa 3.2.2023, konštatujúc, že žaloba žalobcu spĺňa základné obsahové náležitosti, teda žalobný návrh a základ nároku, opisanie rozhodujúcich skutočností, prvostupňovému súdu tak nič nebránilo v tom, aby žalobu prejednal, avšak zamietol pre neunesenie bremena tvrdenia. Konštatoval, že pokiaľ skutkové tvrdenia žalobcu relevantné z hľadiska aplikovanej hmotno-právnej normy, nie do dostatočne substancované, ako tomu bolo aj v prejednávanej veci (nebolo žalobcom zadefinované, ktorú konkrétnu splátku/splátky žalovaná neuhradila riadne a včas, z čoho pozostáva nesplatený zostatok istiny 2.386,25 Eur, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, za aké časové obdobie, z akých súm a v akej percentuálnej výške je vypočítaný úrok 230,92 Eur atď.) je uvedená okolnosť dôvodom pre zamietnutie žaloby pre neunesenie samotného bremena tvrdenia. Žalobca je pánom sporu, nie je povinnosťou súdu, avšak ani právom súdu namiesto strany sporu a v jej záujme vyhľadávať substancované skutkové tvrdenia z dôkazov pripojených k žalobe, nakoľko by takýto postup bol v príkrom rozpore s ústavnou zásadou rovnosti účastníkov konania. Osobitne vo vzťahu k prejednávanej veci, ktorou je spotrebiteľský spor, odvolací súd zdôraznil, že v zmysle ust. § 294 CSP je zmena žaloby v spotrebiteľských sporoch neprípustná, ak je žalovaným spotrebiteľ. Žalobca si musí v spotrebiteľských veciach vopred uvážiť predmet sporu, a to predtým, ako podá žalobu, nakoľko neskôr ju nebude môcť meniť ale len vziať späť.

4. Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že po zrušení veci odvolacím súdom, právna zástupkyňa žalobcu - veriteľa na pojednávaní dňa 22.8.2023 produkovala zmenu rozhodujúcich skutkových tvrdení v nadväznosti na § 140 a nasl. CSP v spojení s § 294 CSP. Súd prvej inštancie zmenu žaloby nepripustil s poukazom na ust. § 294 CSP. Súd prvej inštancie konštatoval, že v danom prípade išlo o zmenu, doplnenie rozhodujúcich skutkových tvrdení, ktoré tvorili základ nároku, ktorými podľa § 212 ods. 2 a § 216 ods. 2 CSP bol viazaný nielen súd, ale aj žalovaná spotrebiteľka, ktorá mala právo sa vyjadriť k riadnej žalobe, s riadnym základom a petitom nároku v lehotách podľa § 167 CSP. Tým, že žalovanej nebol doručený riadny, určitý, preskúmateľný návrh (žaloba), nemohla sa riadnym spôsobom vyjadriť k neurčitým, nekonkrétnym tvrdeniam, čím jej bolo odňaté právo konať pred súdom, riadne sa brániť a súd nevedel, akým základom v nadväznosti na § 212 ods. 2 a § 216 ods. 2 CSP je viazaný. Žalovanej spotrebiteľke, ktorá je chránená, neboli doručené zmenené tvrdenia k rozhodujúcim skutkovým tvrdeniam, základu nároku, ktoré boli produkované až na pojednávaní dňa 22.8.2023. Súd by musel odročiť pojednávanie, aby doručil žalovanej spotrebiteľke zmenu rozhodujúcich skutkových tvrdení, čo by bolo v rozpore s hospodárnosťou konania. Súd prvej inštancie akcentoval, že celý postup žalobkyne je len účelový, za účelom zvyšovania úkonov právnej pomoci, čo je taktiež v rozpore s chráneným záujmom spotrebiteľky, žalovanej. Práve táto skutočnosť je vyjadrená v § 294 CSP, podľa ktorého v sporoch, ktoré sa týkajú spotrebiteľov, zmena žaloby nie je prípustná. Z tohto dôvodu súd zmenu žaloby nepripustil. Taký postup je aj v zhode s ustanovením § 143 ods. 1 CSP, pretože výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom konania a rozhodnutia o zmenenej žalobe bez odročenia pojednávania. Žalovanej nebola doručená zmenená žaloba. Nevyjadrovala sa podľa § 167 ods. 1, 2 CSP k zmenenej žalobe, ktorá bola produkovaná až na pojednávaní dňa 22.8.2023. Súd preto s poukazom na § 143 ods. 3 CSP pokračoval v konaní o pôvodnej žalobe a žalobu s poukazom na vyslovený záväzný právny názor odvolacieho súdu obsiahnutý v bodoch 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17. uznesenia č.k. 7CoCsp/17/2023-147 zo dňa 20.6.2023 zamietol, akcentujúc neunesenie bremena tvrdenia a v nadväznosti naň i bremena dôkazného žalobcom. Ak skutkové tvrdenia žalobcu relevantné z hľadiska aplikovanej hmotno-právnej normy, nie sú dostatočne substancované ako tomu bolo aj v prejednávanej veci (nebolo žalobcom zadefinované, ktorú konkrétnu

splátku/splátky žalovaná neuhradila riadne a včas, z čoho pozostáva nesplatený zostatok istiny 2.386,25 Eur, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, za aké časové obdobie, z akých súm a v akej percentuálnej výške je vypočítaný úrok 230,92 Eur atď.) je uvedená okolnosť dôvodom pre zamietnutie žaloby pre neunesenie samotného bremena tvrdenia. Žalobca je pánom sporu, nie je povinnosťou súdu, ako ani právom súdu namiesto strany sporu a v jej záujme vyhľadávať substancované skutkové tvrdenia z pripojených dôkazov, nakoľko by takýto postup bol v príkrom rozpore s ústavnou zásadou rovnosti účastníkov konania. Žalobca si musí v spotrebiteľských veciach vopred uvážiť predmet sporu, a to pred tým, ako podá žalobu, pretože neskôr ju nebude môcť meniť ale len vziať späť.

5. Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie s poukazom na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), h) CSP. Žalobca namieta záver súdu, v zmysle ktorého žaloba bola nekonkrétna, všeobecná. Nebolo možné k žalobe vykonávať dôkazy a pokračovať v konaní. Nesúhlasí so záverom súdu, v zmysle ktorého súd nevedel, akým predmetom sporu a základom nároku je viazaný, že nebolo zrejmé, ako žalobca dospel k výpočtu istiny 2.380,25 Eur po stránke skutkovej, matematickej, k poplatku 12 Eur, k vyčíslenému úroku 230,92 Eur, k úroku z omeškania, či a prečo boli poplatky 12,- Eur započítané do istiny. Žalobca zastáva názor, že v žalobe, ako aj vo vyjadrení zo dňa 19.12.2022 uviedol pravdivo všetky skutočnosti, z ktorých je zrejmé, aké právo si žalobca žalobou uplatňuje a na základe akých skutočností, t.j. uviedol všetky rozhodujúce skutočnosti. V žalobe a vo vyjadrení teda dostatočne a zrozumiteľne identifikoval svoj nárok, vyplývajúci zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uplatňuje si istinu vo výške 2.380,25 Eur, ktorá vyplýva z výpisu z účtu, predloženému súdu ako nesplatený zostatok istiny. V prípade uplatnených úrokov žalobca poukazuje na rozhodovaciu prax súdov, napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 5Cdo/42/2020 zo 16.6.2020, v zmysle ktorých veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvný úrok vo výške, akú by dlžník zaplatil, keby si svoje povinnosti počas trvania zmluvného vzťahu plnil riadne a včas. Úroky vo výške 230,92 Eur žalobca identifikoval ako časť nesplateného zostatku zmluvných úrokov, na ktoré má žalobca nárok v zmysle aktuálnej súdnej praxe. Žalobca má nárok na zaplatenie celkovej sumy úveru 4.193,99 Eur predstavujúcu súčasť istiny, zmluvných úrokov a poplatkov. Na základe uvedeného žalobca má nárok, popri istine aj na sumu 1.183,99 Eur, predstavujúcu zmluvné úroky a poplatky, súvisiace s úverom. Žalobca si uplatňuje iba zlomok zmluvného úroku. Žalobca vo vyjadrení z 19.12.2022 objasnil uplatňované poplatky vo výške 12,- Eur, a to, že suma 12,- Eur tvorí súčasť trov listových upomienok, keď i každá upomienka je spoplatnená sumou 4,- Eurá v zmysle Sadzovníka poplatku a tiež v zmysle Čl. 4 bod 4.1. písm. n) zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to z dôvodu omeškania splátok žalovaného. K námietke súdu započítania poplatku vo výške 12,- Eur k istine, žalobca odôvodnil nepružnosťou formulára – návrhu na vydanie platobného rozkazu. Formulár neobsahuje možnosť uviesť poplatky ako samostatnú položku, preto boli zahrnuté do istiny. Žalobca uvádza, že na pojednávaní 22.8.2023 predniesol tvrdené skutočnosti v žalobe a vo vyjadrení z 19.12.2022. Súd nesprávne vyjadrenie právneho zástupcu na pojednávaní považoval za zmenu rozhodujúcich skutočností a zmenu žaloby nepripustil. O kvantitatívnu zmenu žaloby nejde v prípade, že nárok uplatnený v žalobe je konštantný a žalobca od žalovaného nepožaduje viac, ako pôvodne žaloval. Žalobca má za to, že nejde ani o kvalitatívnu zmenu žaloby. Žalobca si uplatňuje stále peňažný nárok, vyplývajúci zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V prípade podstatnej zmeny alebo doplnenia rozhodujúcej skutočnosti tvrdených v žalobe, má žalobca za to, že ide o situáciu, kedy opiera svoj nárok o nové skutočnosti, ktoré sú rozhodné pre uplatnený nárok. O zmenu skutkového stavu nepôjde, ak nedôjde k zmene v skutkovom stave. Žalobcom uplatňovaný peňažný nárok vyplýva z rovnakej uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je vecou súdu, aby tvrdený skutkový stav podriadil pod hmotno-právnu normu. Zmenou žaloby v zmysle rozhodovacej praxe súdov nie je zmena právnej kvalifikácie nároku, keďže právna kvalifikácia nároku je vecou súdu.

6. Žalovaná v súdom stanovenej lehote vyjadrenie k odvolaniu žalobcu nepodala.

7. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP) po zistení, že odvolanie podal subjektívne legitimovaný účastník konania (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) vec preskúmal podľa § 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario a § 378 CSP) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil s poukazom na ust. § 387 ods. 1 CSP.

8. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia konajúceho súdu prvej inštancie, a preto naň v podrobnostiach poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Žalobca v odvolacom konaní nevzniesol žiadne také námietky, s ktorými by sa už súd prvej inštancie nebol vypořiadal pri

rozhodovaní vo veci samej a opätovné zdôvodnenie ich neopodstatnenosti pre rozhodnutie v tejto veci aj odvolacím súdom by bolo len opakovaním už vyčerpávajúceho zdôvodnenia poskytnutého sporovým stranám súdom prvej inštancie v odôvodnení napádaného rozhodnutia.

9. Záverom považuje odvolací súd v nadväznosti na polemiku odvolateľa o tom, či ním (v konaní pred súdom prvej inštancie) doplnené tvrdenia boli/neboli zmenou žaloby, za potrebné zdôrazniť nasledovné skutočnosti.

10. Žaloba žalobcu zo dňa 22.4.2022 hoc spĺňala základné náležitosti žaloby, t.j. také, ktoré sú nevyhnutné pre jej meritórne prejednanie (tak ako to už bol odvolací súd konštatovať v bode 10. uznesenia odvolacieho súdu sp.zn. 9CoCsp/17/2022 zo dňa 20.6.2023), neobsahovala „dostatok“ substancovaných tvrdení – rozhodujúcich skutočností, tak aby bolo možné konštatovať, že žalobca uniesol bremeno tvrdenia vo vzťahu k požadovanému finančnému plneniu.

11. Všetky (t.j. nielen niektoré) rozhodujúce skutočnosti musia byť v spotrebiteľských sporoch obsiahnuté už v podanej žalobe, keďže z ust. § 294 v nadväznosti na ust. § 140 ods. 2 CSP plynie, že ich neskoršie doplnenie je neprípustné.

12. Ust. § 294 CSP má za cieľ chrániť spotrebiteľa a jeho účelom je odmietnuť takú „prax“, ktorá by umožnila žalobcovi (poskytovateľovi spotrebiteľského úveru) si dostatočne prispôbovať/upravovať jednotlivé zložky uplatneného nároku v závislosti od konkrétnej obrany žalovaného (spotrebiteľa) a tak „špekulovať“ s predmetom konania na úrok spotrebiteľa.

13. Spotrebiteľovi musí byť umožnené od počiatku konania presne vedieť, akým konkrétnym svojím konaním/opomenutím (ku ktorému konkrétnemu dátumu) dopustil sa porušenia toho ktorého konkrétneho dojednania tvoriaceho obsah záväzkovo-právneho vzťahu a zakladajúceho právo veriteľa na plnenie. Žalobca disponuje dostatočne erudovaným aparátom, aby bol schopný už v čase podania žaloby nezameniteľným spôsobom identifikovať tú ktorú časť uplatneného nároku tak, aby mal spotrebiteľ danú reálnu možnosť znášať voči uplatnenému nároku – jeho jednotlivým položkám, dostatočne substancované tvrdenia – obranu (napr. námietku premlčania, zániku/čiastočného zániku záväzku splnením, započítaním, urovnaním atď.).

14. K nezameniteľnej identifikácii nároku, nepostačuje uvedenie dlžných súm a odkaz na uzatvorenú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, keďže aj z toho istého záväzkovo-právneho vzťahu, môžu pre spotrebiteľa plynúť rôzne povinnosti a byť veriteľom v konaní uplatňované rôzne nároky/pohľadávky.

15. Podstata ust. § 294 CSP je protekcia spotrebiteľa spočívajúca v tom, že žalovaný spotrebiteľ si môže byť istý predmetom sporu po celú dobu a sčasti aj jeho ochrane pred podávaním neodôvodnených žalôb dodávateľom. Žalobca si musí vopred uvážiť predmet sporu pred tým, ako podá žalobu, pretože neskôr ju nemôže zmeniť ale len vziať späť.

16. Odvolací súd považuje za potrebné podotknúť, že okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosť tvrdenia a povinnosť označiť dôkazy na preukázanie tvrdenia je daný hypotézou hmotno-právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah bremena tvrdenia, ako aj rozsah dôkazného bremena (t.j. okruh skutočností, ktoré musia byť nielen tvrdené, ale následne aj preukázané). Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy.

17. V prejednávanej veci žaloba žalobcu zo dňa 22.4.2022 neobsahovala dostatočne substancované tvrdenia, relevantné z hľadiska aplikovanej hmotno-právnej úpravy. Z uvedeného dôvodu je potom irelevantná obrana žalobcu, či v podaní zo dňa 19.12.2022 išlo/nešlo o zmenu žaloby, v kontexte predmetnej veci konkrétne o doplnenie rozhodných skutkových tvrdení (§ 140 ods. 2 CSP), nakoľko ak by Ad 1) išlo o doplnenie rozhodujúcich skutkových tvrdení, potom by bolo už takéto doplnenie neprípustné a platí, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia;

Ad 2) ak by išlo o doplnenie chýbajúcich rozhodujúcich skutkových tvrdení (ale len o doplnenie tvrdení nenapĺňajúcich hypotézu § 141 ods. 1, 2 CSP), potom by aj naďalej trval dôvod pre zamietnutie žaloby pre neunesenie bremena tvrdenia.

18. Záverom je potrebné zhrnúť, že tvrdenia, ktorých absenciu identifikoval v rozsudku súd prvej inštancie ako dôvod pre zamietnutie žaloby, boli tvrdeniami rozhodnými a mali byť už súčasťou podanej žaloby. Ich neskoršie doplnenie by bolo z už zmieňovaných dôvodov neprípustné.

19. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnej žalovanej vznikol v zásade nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP), o ktorom nároku v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade úspešná žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila a ani podľa obsahu spisu nemal súd preukázaný ich vznik. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu, ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, naviac podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analógia legis alebo iuris). Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Odvolací súd s poukazom na uvedenú argumentáciu potom rozhodol tak, že žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

20. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)